

Demonstrante juist dol op Zwarte Piet

VOLOP STEUN VOOR

'PAPOEA TILLY'

• Tilly Kaisiepo wordt door de politie ontzet, nadat zij per abuis wordt aangezien als anti-Zwarte Piet-demonstrante...

FOTO: MARCEL ANTONISSE

door CHARLES SANDERS

DELFT, maandag Brieven, kaarten, tekeningen, ballonnen. Een grote bos bloemen van het Korps Mariniers: 'We schamen ons voor de figuren die u op het Malieveld hebben lastiggevallen'. De woonkamer van Tilly Kaisiepo puilt uit van de steunbetuigingen.

Ze is nóg beduusd van alle emoties die loskwamen nadat zij tijdens een pro-Zwarte Piet-demonstratie in Den Haag werd gemolesteerd. Sympathie voor haar kwam uit heel het land. Zelfs zangeres Anouk stak 'Papoea Tilly' een hart onder de riem.

„Iedereen moet weten dat ik juist dol ben op Sinterklaas en zijn knecht”, vertelt ze. „In 1956 vierden we op Nieuw-Guinea al pakjesavond. Wekenlang keken wij kinderen uit naar de komst van de goedheiligman en zijn donkere helpers.”

Daarom stond ze twee weken geleden op het Malieveld met de fier wapperende Morgenster. Vlag van een onafhankelijk Nieuw-Guinea, zelfstandige staat die er nooit kwam. „De Verenigde Naties sluiten de ogen voor misstanden in mijn geboorteland, maar maken zich wel druk om een onschuldig kinderfeestje. Aan Zwarte Piet is niets racistisch. Hij hoort bij Nederland als bruin brood met kaas. Dát wilde ik benadrukken.”

Maar pro-Zwarte Piet-actievoerders zagen haar aan voor tegen-demonstrant. „Rot lekker op naar je eigen land”, riepen ze. Tilly reageerde rustig en zei dat ze dat juist graag wilde. Toen een door haat verblinde man haar vlag wilde af-

• Tilly, met haar broer Bernhard: „Ik vecht voor mijn verdwenen volk en hou van het Sinterklaasfeest!”

FOTO: JOS VAN LEEUWEN

• Al in 1969 met de Morgenster-vlag op het Haagse Malieveld. „Ooit gaan we terug naar West-Papoea.”

EIGEN FOTO.

zijn. Vertrouwen dat premier Rutte hun zaak zal bepleiten tijdens zijn bezoek deze maand aan Indonesië ontbreekt. „Het interesseert Den Haag niets dat christenkinderen worden ontvoerd en gehersenspoeld tot jihadstrijders in Koranscholen op Java. Alleen geld telt, niet ons verdwenen volk.”

Zaterdag is er voor Tilly Kaisiepo afeiding. Want dan arriveert Sinterklaas. „Ik werk in de naschoolse kinderopvang en alles staat in het teken van Sint en Piet”, lacht ze. „Ook mijn vijf kleindochtertjes en -zootjes kunnen amper nog wachten. Gelukkig ben ik zelf zwart. Dus mag ik van de man met de baard en zijn donkere knecht houden!”

pakken en hij slaande bewegingen maakte, werd ze door politiemensen ontzet.

Tilly praat samen met broer Bernhard over Nieuw-Guinea, daar ver weg in de Indonesische archipel. In 1963 verruil-

de ze met haar familie de troepen voor Zuid-Holland. Noodgedwongen, nadat Nederland onder internationale druk afdroop uit de voormalige kolonie. Zes jaar later demonstreerde ze voor het eerst op

het Malieveld met de wapperende Morgenster. Die staat nu in een hoek van de kleine woonkamer.

„Mijn meubeltjes zijn uit 1963, dezelfde als toen ik met mijn ouders, zusjes en broers

in Delft kwam wonen”, vertelt ze op zachte toon. „Ik wil niets nieuws, ik wil de sfeer van vijftig jaar geleden. Want wij zijn hier slechts tijdelijk gedetacheerd. Destijds telden we de dagen af tot we konden terugkeren naar ons land en dat doen we nog steeds!”

Haar broer sprak vorige week in het gebouw van de Verenigde Naties over mensenrechtenschendingen in wat nu West-Papoea heet, provincie van de republiek Indonesië. Bernhard Kaisiepo, zijn kaartje vermeldt 'vertegenwoordiger van Papoea's in ballingschap' en hij is vernoemd naar prins Bernhard, toont een foto waarop hij de hand schudt van VN secretaris-generaal Ban Ki-Moon.

„In New York wees iemand mij op een nieuwsflits van CNN, mijn zus was in beeld op een Zwarte Pieten-demonstratie”, zegt hij. „Ik maakte me geen zorgen, ik weet dat Tilly zich niet laat intimideren. Wij Papoea's willen slechts in vrijheid leven op onze geboortegronden.”

Historici denken dat het er nimmer van komt. Want, stellen zij: Indonesië zal West-Papoea - rijk aan gas, olie, goud en uranium - nooit afstaan. Ook omdat deze uitgestrekte bergjungle altijd al gold als christenenclave in 's werelds grootste moslimland. Toch is er veel steun voor de Papoea's. Bijvoorbeeld onder Nederlandse militairen die daar dienden.

Oud-marinier Jan van den Goorbergh: „Prachtige mensen, zachtaardig en zo pro-Nederlands. Wij hebben ze hun eigen land beloofd, maar het toegezegde referendum na ons vertrek werd in 1969 door See-

karno geregisseerd. De Papoea's waren kansloos. Verraden en in de steek gelaten. Triest

lot voor zo'n trots volk.”

Maar Tilly en Bernhard blijven geloven. Positief als ze